Ч. 54. Второк 9 (22) марта 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Парлямєнтарна ситуация. — Амбасадор Капніст про відносини на Балкані. — Поражка Німців в полудневій Африці. — Росийско-японьска війна.)

Ческа ґазета „Hlas Naroda“ пише: Загально уважають ситуацию в парляменті за поліпшену. Переговори, що мають довести до заставновленя парляментарної борби, будуть вести ся дальше і єсть надія, що ческі посли по великодних сьвятах вже не будуть змушені держати ся дальше обструкциї. Вибори Делеґаций відбудуть ся ві второк без перешкоди, а коли теперішний настрій удержить ся, то по великодних сьвятах посли не зійдуть ся вже без разячого розстрою.

Тота сама ґазета оголошує розмову з одним з молодочеcких проводирів о теперішній ситуациї. На питанє, чи правдою єсть, що Молодочехи зредукували свої жаданя в справі язика урядового, відповів той ческий посол, що поки-що трудно висловити ся. Правдою єсть, що справа внутрішного язика урядового може бути у всіляких формах залагоджена, після того, чи залагодженє має ся відбути з меншим чи більшим криком. Ческим послам не розходить ся в сій справі о форму, але о річ. Може бути, що польскі посередники уявляють собі введенє ческого язика урядового в подібний спосіб, як свого часу введено в Галичині польский язик урядовий. Чехам все одно, коби лиш дійстно був успіх. Що-до німецкої відповіди, трудно ще виробити собі гадку, але не можна таїти, що жаданє, щоби цілий комплекс ческих справ взяти під розвагу, єсть трохи підозрілим.

Після вісти, яка вчера наспіла з Відня, мали всі пляни стремлячі до поліпшеня парляментарної ситуациї і помиреня Чехів з Німцями нагло перервати ся. Правительство, кажуть, займало доси пасивне становище в сій справі, аж нараз висунуло справу вибору Делеґаций. Длячого се стало ся так нагло і чому вибори мають вже тепер відбути ся, коли сесия Делеґаций назначена аж на май, се не може ся нікому поміститн в голові і длятого насуває ся здогад, що розходить ся о то, щоби можна парлямент закрити і залагодити всї важнїйші справи на основі чотирнайцятого параґрафу. Президия кола польского має длятого в понедїлок піти до ґр. Ґолуховского і запитати єго, чи дійстно показала ся потреба вибирати Делеґациї вже перед сьвятами.

На нинїшнім засїданю палати послів має бути відчитана інтерпеляция Всенімців поставлена до правительства, чи звістно єму, що ведуть ся переговори в справі ческо-німецкої угоди і що посередничать Поляки. Всенїмцї хотять тим очевидно змусити правительство до якогось виясненя.

„Нов. Время“ оголосило розмову свого віденьского кореспондента з росийским амбасадором Капнїстом у Відни в справі положеня на Балкані. Амбасадор сказав, що росийско-японьска війна впливає доси лиш користно на положенє на Балкані. Загранична і внутрішна орґанїзация Македонців висказала готовість дати державам поміч в переведеню реформ. В хвили загальної симпатиї Славян для Росиї було би невідповідним робити Росиї трудности на Балкані. Реформи будуть в сякій або такій формі переведені. Коли би султан зроблених єму предложень не хотів приймити, то інші зроблять єму нові предложеня. Судьба султана єсть в єго власних руках. Коли би Капнїст так дійстно сказав, то се була би досить виразна погроза вимірена до особи султана, котрий тепер в виду росийско-японьскої війни піддає ся більше окружаючим єго впливам як коли небудь.

З полудневo західної Африки наспіла сумна для Німців вість. Ґубернатор Лайтвайн доносить: Майор Ґлязенап на чолї кільканайцяти официрів і 36 вояків, кавалеристів, хотів дня 13 с. м. підійти до неприятеля, мусів однак завернути ся. Прийшло до борби, в котрій згинуло 7 официрів і 19 вояків а 3 официри і два вояки суть ранені. Межи забитими єсть

---

22)

ОБРАЗКИ З ДАЛЕКОГО ВСХОДУ.

(Після Руд. Цабеля, Гессе-Вартеґґа і др. зладив К. Вербин).

(Дальше).

Корея і єї жителї.

III.

Відносини Кореї до Японії і Росиї. — Йонґянпо. — Пєнянї Чінампо. — Фузан. — Ґензан.

Незавидна судьба дістала ся Кореї підчас теперішної росийскої війни. Положенє Кореї схарактеризувала найліпше одна гумористична французка ґазета: образок представляє, як Росиянин і Японець дерутъ ся ізза якогось шнура; один зловив за один конець а другий за другий і тягнуть з цілої сили; кождий з них хоче вирвати єго другому а в ключці того шнура стоїть Кореєць, котрого оба противники так стиснули, що мало єго вже не переріжуть на двоє. Японцї кажуть, що ведуть тепер війну не о Корею ані не о Манджурию, лиш в спільнім інтересї всїх на далекім Всходї інтересованих народів, щоби удержати рівновагу і не дати Росиї розширити там лиш свій вплив. Єсть в тім може трохи й правди; бодай трудно Японцям сказати нинї, що їм ходить по праві лиш о свій інтерес; але що так єсть, о тім нема ніякого сумнїву. Атже Японцї вже тепер господарять в Кореї як в своїм власнім краю. З росийскої сторони несправедливо тепер вказують на то, що Корея нарушила неутральність, до котрої з'обовязала ся, бо по правдї держить з Японцями. А щож мали Корейцї остаточно робити? Як би Росияни увійшли були до їх Краю, як тепер Японцї, то Корейцї мусїли би були так само з ними держати.

На кілька днів перед самим вибухом росийско-японьскої війни, один із найлїпших знатоків далекого Всходу, бувший німецкий конcуль Брандт, застанавляв ся над тим, яку ролю прийде ся грати Кореї у можливій росийско-японьскій війнї. Мимоходом сказавши, можна се уважати за один доказ більше, що війна не могла, бодай не повинна була бути для Росиї несподїванкою, коли вже весь сьвіт єї припускав і сподївав ся. То, що Бранд свого часу писав, не стратило ще й нинї своєї вартости, бо нехай лиш трошки повіє иньший вітер, нехай Корейцї довідають ся лиш про першу більшу поражку Японців, то відносини в Кореї можуть змінити ся дуже борзо в некористь сих послїдних. Тому не від річи буде послухати, що каже Брандт про відносини Кореї до Японії і Росиї.

В послїдних разах всхідно азийского питаня — каже Брандт — виступала що раз різше роля, яку в нім може грати Корея. Воєнна сила сеї держави єсть, що правда, така, як би й ніяка. Так звана армія складає ся лиш з кілька тисячів мужа піхоти, що уміє від біди обходити ся з европейским стрільним оружєм, зі старими карабінами Ґраза або старими японьскими карабінами Мурата; але в тім війску не знайшов би нїхто ані відваги, ані карности ані готовости до бою. Артилериї нема там ніякої а тих кілька сот мужа кавалериї, що є, не уміють ані їздити ані робити оружєм. Висших официрів, як у всїх всхідних арміях не брак, а маринарка після найновійшого звіту про Корею складає ся з 23 адміралів і одного панцирного корабля, що возить вуглє. Після иньших жерел має корейска армія складати ся з 8500 до 15000 війска узброєного і вишколеного по европейски а то була би вже найбільша корейска воєнна сила.

Коли же Корея у війнї на далекім Всходї не може безпосередно грати ніякої ролї, то все таки може она в наслідок свого положеня і числа свого населеня та впливу настрою і становища жителів заважити дуже значно. Щоби же той вплив можна добре оцінити, треба добре зрозуміти, які суть відносини Корейців до Росиян і Японців. Що Корейцї ненавидять Японців, то кажуть всї, що знають край і людий з власного погляду, а причини сеї ненависти, котра в найновійших часах ще більше заострила ся, нїхто так добре не розповів, як Анґус Гемїльтон в своїй недавно про Корею виданій книжцї. Він так каже:

Зверхний доказ японьскої сили, котрий проявляє ся тим, що до Кореї заходить що раз більше Японців, гніває Корейців і збільшає ту непоборимy до них відразу, яку мають Корейцї до Японців від многих сот лїт і нинї

капітан Франсоа а межи раненими майор Ґлязенап.

Вчера наспіла непотверджена доси чутка, яка розійшла ся була дня 19 с. м. в Чіфу (місті положенім на хіньскім березї жовтого моря коло Веї-гаї-веї а напроти Порт-Артура), що над рікою Ялю прийшло до великої битви, в котрій Росияни мали взяти в полон 1800 Японців. Вість ся хоч би вже для того самого дуже неімовірна, що вказує на великі сили війска з обох сторін, які мусїли би були брати участь в тій битві, підчас коли Японцїв взагалї нема ще над згаданою ще рікою, а з другої сторони була чутка, що росийскі війска з північної Кореї вернули поза Ялю, оставивши лиш сильні патрулї. Взагалї загальне здивоване викликує факт, що японьска армія по так сьмілих і енерґічних атаках на мори посуває ся тепер на суши дуже пиняво і що перевіз війска відбуває ся дуже поволи мимо того, що росийска фльота не може ставити перешкоди. Приписують то з одної сторони великим вихрам на мори і студени а з другої сторони дуже лихим дорогам в Кореї та бракови добрих коний в японьскій армії. Виглядає майже на таке, як колиб Японцї занявши Корею, хотїли там усадовити ся і змусити Росиян, щоби они виступили зачіпно.

З Петербурга доносять тепер про таку подїю: Дня 14 с. м. розійшла ся була в місті чутка, що межи офіцирами ґенерального штабу викрито якогось зрадника, котрий продав Японцям войскову тайну. Говорено навіть, що то єсть рітмайстер Івков. Дня 16 с. м. появила ся в „Правіт. Вєстнік-у“ урядова оповістка, що рітмайстра Івкова виключено з армії. Як з тої оповістки видко, займав Івков становище штабового офіцира для окремих поручень при головній інтендантурі. Що з Івковом дальше стало ся, не знати.

Новинки.

Львів дня 20-го марта 1904.

— **Іменоване станиславівского владики.** В розмові з одним з львівских журналїстів заявив о. Хомишин, що в пятницю в полудне одержав урядове повідомлене з Риму, що Є. В. Цїсар затвердив вже его вибір на епископа в Станиславові і его завізвано, щоби зложив таксу, яку вимагає таке іменоване. — О. др. Григорий Хомишин єсть родом з Гадинковець коло Теребовлї і має 37 лїт.

— **В справі продажи соли.** Видїл краєвий повідомив головний видїл товариства „Просьвіта“ у Львові, що подає право продажи краєвої соли кождій крамници читальнї „Просьвіта“ з побором соли впрост з ц. к. салїн або єсли сему велике віддалене салїн стоїть на перешкодї, то в найблизшім заступстві продажи соли під уміреними условиями — єсли ті крамницї будуть поручені головним видїлом товариства „Просьвіта“ і єсли з'обовяжуть ся продавати топку соли по цїнї, означеній видїлом краєвим (22 сот. за топку) і удержувати в одвітнім льокали запас соли для місцевої людности. Повідомляючи о сїм читальнї „Просьвіти“ — просимо, аби зволили як найскорше повідомити головний видїл товариства „Просьвіти“ у Львові, кілько топок соли потребує дана крамниця місячно і з котрої салїни її найблизше спроваджувати сіль. (Салїни суть в отсих місцевостях східної Галичини: в Болехові, Долинї, Калуши, Косові, Ляцкім, Ланчинї і Стебнику). *З канцелярії тов. „Просьвіта“*.

— **Як би подія винята з якоїсь страшної повісти** звучить слїдуюча вість, яка наспіла сими днями з Тунїсу. В сїм місті єсть фабрика вітрилового полотна (на Українї кажуть „парусина“) і тут в одній із комнат, де стоїть зелїзна каса властителя фабрики, спав сторож. Аж ось перед кількома днями збудив его в ночи якийсь шелест. Він страшно налякав ся, коли побачив перед собою двох убраних в европейске одїнє і замаскованих чоловіків, котрі в одній хвили кинулись на него і звязали его. Підчас коли один з розбишаків став ему колїнами на груди, другий взяв ся розбивати касу з грішми. Коли то не удало ся, оба злочинцї взяли ся до страшного способу, щоби від сторожа дістати ключі, котрих він поправдї не мав. Они зачали відрізувати ему з грудий бритвою по куснику тїла. Кілько разів він сказав, що не має ключів, тілько разів они вирізали ему тїло. Нещасливий сторож був би вже згинув, бо они зробили ему так більше як двайцять ран, аж хтось надійшов і розбишаки повтїкали.

— **Загадочна справа.** Минувшого втірка вечером прибув до помешканя крилошанина руско-католицкої капітули о. Пакижа добрий его знакомий і приятель дому, слухач медицини п. Сохоцкий, а маючи жажду, налив собі з гідранта в кухни води до одної із склянок, що стояли на полици. Випивши, почув, що его пече щось в горлї і що жолудок зачав болїти. По близшім оглянeню склянки побачив на сподї якийсь білий порошок, в котрім пізнав аршеник. Не надумуючись довго, післав служницю до аптики по лїк від отруї, зажив і подужав. О тім довідала ся прокураторія і розвела енерґічне слїдство, котре найпильнїйше розяснить справу. Тимчасом в містї через деякі часописи, що полюють на сензацию, стали ходити прерізні вісти і здогади, домішуючи до сеї подїї і полїтику і родинні та грошеві відносини о. крилошанина, давнїйшу крадїж в его помешканю і Господь знає що, щоби лиш впрочім звичайний, хоч небезпечний вчинок роздути до як найбільших розмірів та надати ему великої сензациї. Всї ті вісти суть безосновні і без значіня, а цїла історія редукує ся до описаного повисше чистого факту.

— **З Америки.** Американьска „Свобода“ пише: В послїдних часах померло знов двох робітників, членів руских товариств: Михайло Вишньовский в Елїзабет, Н. Дж., родом з Полян сировичних, умер 20 сїчня забитий зелїзничим поїздом (полишив в краю жінку і 2 дїтий) і Іван Курила, родом зі Смільника в лїскім повітї, помер на сухоти в Спартї, Мінн. — Перед кількома місяцями приїхав до Перт Амбой, Н. Дж., Русин Осип Буґель із Сяніччини, а не діставши там роботи, пустив ся зелїзничим шляхом до Кадрич та поспішний поїзд так покалїчив его, що він до доби помер в шпиталї. Так само погиб переїханий поїздом Гринь Чебеняк з Кіньского в пов. березівскім, осиротивши четверо дїтий.

— **Загальні збори** рогатиньскої філїї руского товариства педаґоґічного відбудуть ся в

з тих многих рас чужинців, які осїли в Кореї, ніяка не єсть так зненавиджена як японьска. А ту відразу можна зрозуміти, коли зважить ся, що то самі шумовини японьского народу, які поселили ся в Кореї. Можна би дивувати ся, що ненависть Корейців до Японцїв з часами не щезла, але лиш самі Японцї тому винні. В Кореї жиє около 25.000 Японцїв, а японьскі оселї суть справдешним проклятєм для кождого порту в краю, отвертого для межинародної торговлї. Така оселя єсть рівночасно осередком торговлї і сценою розпусти, крику та заколоту. У вглядній наготї женщин, крику і нанасильства торговельників, в брудї і болотї улиць не видко нічого, що нагадувало би делїкатність японьскої культури. Скромність, чистота і чемність, так характеристичні для Японцїв, щезли зовсім з їх осель в сїм краю. Змінили ся, коли покинули свій край. Купець став простакуватим, кулї безвстидним і скоршим до крадежі як до роботи. Пани і слуги тероризують Корейців, котрі боять ся о своє житє, скоро мають якесь дїло з Японцем.

Перед хіньско японьскою війною того не було в такій мірі. По успішнім кінци війни стали Японцї так визиваючо обходити ся з Корейцями, що коли би ще по сих подїях був можливий вибір, то Корейцї волїли би бути зависимі від Хіни, як жити серед змінених відносин. Загальний подив, який викликала постава японьского войска підчас походу в 1900 до 1901, збільшила ще зарозумілість та самолюбивість корейских Японцїв до того степеня, якого доси не бувало і скоро межинародні відносини якось уладнають ся, то японьске правительство буде мусїло зарадити якось тому лиху, на котре жалують ся однаково як Корейцї так і чужинцї та й самі Японцї.

Оттаке та й ще гірше пише Анґлїєць, котрий в своїм дїлї зовсім не стає по росийскій сторонї. Можна би гадати, що він в своїх описах трохи пересаджує, як би не то, що від яких десяти лїт жалують ся на то самі Японцї, а зі всїх найострійше ґраф Окума, котрий так само висказує ся о японьских поселенцях в Кореї. Але й японьске правительство зробило Корейцям неодну не лиш полїтичну але й иншу кривду, перший раз в 1893 а послїдний раз в 1901 роцї, змушуючи корейске правительство знести заказ вивозу збіжа. В 1901 р. настав був в Кореї страшенний голод а корейске правительство заказало вивозити збіже. Японцї спротивились тому і наставали на то, щоби той заказ знести, а то лиш длятого, щоби вгодити кількайцяти японьским торговельникам рижу.

Що до Росиян, то сї допікали більше корейскому правительству, як жителям Кореї і длятого обрушили на себе більше правительственні круги як сам нарід. Що і нарід був противний Росиї, то сему причиною був головно вірник цїсаря Йонґік, котрий спершу був слугою убитої в 1895 р. королевої, а відтак вийшов аж на мінїстра фінансів і мінїстра цїсарского двору. Кажуть, що цїсар не любив его, але не міг ся обійти без него, бо Йонґік умів завсїгди роздобути гроші, потрібні для цїсарскої каси. Той Йонґік, кажуть, був платним аґентом Росиї, а на всякий случай стояв під росийским впливом і разом з якоюсь панною Зонтаґ, настоятелькою цїсарскої кухнї і цїсарского домашного господарства, дїлав в дусї росийскої полїтики. Він в спілцї з росийскими і французскими представителями старав ся перепертн позичку у Франциї, відтак — як здає ся, при тихій помочи Росиї — намагав ся усунути шефа уряду митового Бравна, а наконець не хотїв допустити до того, щоби японьский банк в Кореї „Деі Ічі Ґінко“ видавав під напором японьского уряду паперові гроші. То все ему не удало ся і спонукало ще більше станути по сторонї Росиї та зробило его найбільше зненавидженим чоловіком в Кореї.

О дїяльности росийскої дипльоматиї в Сеули трудно виробити собі понятє. Тота дипльоматия старала ся набути для Росиї порт Мазампо, а коли то не удало ся, зробив росийский посол умову з Кореєю, котрою она зобовязала ся не відпустити той порт і его окрестність анї остров Кеучаї положений напроти порта ніякій иншій державі. Так само не удали ся росийскі заходи набути положений на 20 морских миль від Мазампо порт Нампу або Чінчаліван. В обох случаях не допустили до того японьскі впливи. За то розсїли ся були Росияни над рікою Ялю коло Йонґампо і стали там заводити свої кольонії та господарили вже як у себе дома.

З того видко, як в Кореї боролись ся з собою росийскі і японьскі впливи а Росия не могучи переперти своєї полїтики в правительстві, старала ся позискати впливових людий в народї. Видко, що то їй досить добре удавало ся, бо мала всюди своїх прихильників. Коли Японцї заняли Корею, то першим їх дїлом було зробити нешкідливими росийских прихильників. В Сеули они борзо упорали ся, бо передовсїм усунули всемогучого Йонґіка. Що з ним стало ся, не знати. Рівночасно зажадали они, щоби корейске правительство усунуло на провінциї всїх тих достойників, що були прихильниками Росиї, а щоби таки зовсїм забезпечити ся, взяли ся Японцї переводити реформу адмінїстрациї в цїлім краю.

Дуже характеристичне для росийскої полїтики в Кореї єсть поступоване Росиї в Йонґампо. Місто се лежить при устю ріки Ялю і єсть важною стратеґічною точкою. Оно було вже від давна предметом спору межи Японцями а Росиянами, котрі зараз по усуненю договора в Шимоносекі старали ся укріпити тут свою позицию. Ще в осени 1896 р. один росийский купець з Владивостока, якийсь Брінер, виробив собі від корейского правительства право рубати лїси, положені над берегами ріки Ялю і Тумен та засаджувати нові. Він обовязав ся розпочати роботу до пять лїт. Розуміє ся, що купцеви з Владивостока не було пильно. Ще заким минуло пять лїт, постарав ся

Рогатинї дня 31 марта с. р. о год. 10 рано в хатї „Рускої Бурси“ з отсим порядком дневним: 1. Відчитанє протоколу з послїдних загальних зборів. 2) Звіт з дїяльности видїлу. 3. Звіт касовий і вибір двох членів до пересмотру рахунків. 4. Стан бурси і єї фондів. 5. Внесеня видїлу в предметї уряджения курсів для анальфабетів. 6. Вибір видїлу. 7. Внесеня членів. — Притім оповіщає ся, що на бажанє деяких членів видїл порішив занятн ся уряджєнєм в днях 31 марта і 1 цьвітня с. р. великопістних реколєкций для членів товариства, наколиб зголосило ся одвітне число участників. Зголошеня зволять рефлєктуючі надіслати до видїлу найдальше до 18 с. м.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 21 марта. З дипльоматичних кругів доносять, що відносини межи Льондоном а Парижем стали ся так сердечні, що єсть певна річ, що сьвіт стане небавком супроти зовсїм нової констелящиї в полїтицї сьвітовій, котрої наслїдки аж надто борзо дадуть ся почути.

Берлин 21 марта. Правительство росийске замовило в Нїмеччинї дальших дванайцять деструкторів, котрі мають бути готові ще сего року.

Петербург 21 марта. Ґен. Флуґ доносить з Мукдену, що вість, мов би то росийский торпедовець затонув коло Порт Артура, єсть безосновна.

Петербург 21 марта. Приїхала тут з Порт Артура панї Щенсновичева, жінка команданта росийского панцирника „Ретвізан“ і розповідає, що єї чоловік оглух від страшного гуку армат підчас першої морскої битви під Порт Артуром.

Петербург 21 марта. Росийска аґентия телєґрафічна доносить, що хіньскі войска пішли на захід від Ліао-янґ. Ґен. Лїневич видав дневний приказ до манджурского войска, щоби вояки обходили ся добре з хіньским населенєм і при купнї платили лиш готівкою. Той приказ вплинув на жителів успокоюючо, а Росияни купують тепер без трудности.

Нючванґ 21 марта. Бюро Райтера доносить, що власти росийскі заявили, що від тепер не будуть оголошувати консулярних звітів що-до Дального і Порт Артура. Жителям заборонено виходити поза мури міста.

Льондон 21 марта. В Харбінї ставлять з великим поспіхом бараки для 100.000 войска. Они мають бути в як найкоротшім часї віддані до ужитку войска.

Льондон 21 марта. Маркіз Аокі вибирає ся з Японії до Сеуля, де під его зарядом переведена буде основна реформа в Кореї на взорець японьский.

Льондон 21 марта. „Daily Telegraph“ доносить, що цїсар корейский наміряє по повороті ґр. Іта до Японії вислати специяльного посла до японьского цїсаря. Іто приймає нинї заступників дипльоматичного тїла.

Льондон 21 марта. „Daily Telegraph“ доносить з Йоганнесбурґа (в давнім Трансвалю), що межи тамошними кулїсами вибухла чума. Згинуло 27 людий. Заряджено енерґічні средства в цїли ізольованя білих і перешкодженя розширеню ся пошести.

він о продовженє свого права, а тодї росийский посол Павлов довів до того, що той купець угодою з 20 червня 1903 р. відступив ліси коло Йонґанпо росийскому товариству.

Ще перед підписанєм тої угоди відділ росийского войска, зложений з 40 вояків, перейшов з Антунґа через ріку Ялю на малий остров серед ріки. Тут лишили тоті вояки свої мундури, щоби яко приватні люди могли прийти до Йонґанпо. Звідси взяли они собі 100 Хінців і 80 Корейців та пішли до Йонґчіен недалеко міста Віджу і тут заложили оселю, нїби на то, що будуть рубати дерево і зачали на імя своїх корейских слуг купувати доми і землю. В слїдуючім місяци прибув до Йонґанпо другий відділ зложений з 36 Росиян з трома жінками і 200 Хінцями і богато кіньми. В липни тота оселя скріпила ся ще більше, бо прибуло дальших 60 Росиян, узброєних по найбільшій части в рушницї і шаблї. Они зачали зараз купувати доми і землю і утворили вздовж ріки на просторі 21 анґлійских миль „спілку“ та побудували малу зелїзницю. Для забезпеченя оселї перейшли через ріку росийскі вояки і сполучили Йонґанпо телєґрафом з містом Віджу.

Корейцям то не сподобало ся, і они поперивали дроти. Тодї поклали Росияни підводний кабель і сполучили ним Йонґанпо з містом Антунґом. В серпни згаданого року мала вже росийска оселя в Йонґанпо 60 домів, а в них 70 душ. В тій порі довідав ся японьский посол в Сеули, Гаяші, о угодї Росиї з Кореєю, виступив зараз против того і загрозив зірванєм дипльоматичних відносин, скоро би Корея і дальше робила уступки якійсь сусїдній державі зі шкодою для Японії. Але корейске правительство не мало сили, щоби виступити проти наджитя Росиї, хоч корейскі урядники в Йонґанпо одержали були такий приказ. Росияни побудували там зараз вартівні та поробили шанцї, придатні до уставленя пушок, а через ріку Тумен післали туди 500 вояків під проводом двох офіцирів. Японьске правительство відповіло на то висланє военного корабля до залаву коло Йонґанпо. Нинї тота важна позиция знаходить ся все ще в руках Росиї і певно значно лїпше укріплена як давнїйше. Так отже поправдї Росия коло Йонґанпо вже далеко скорше загодила ся до війни, але росийска дипльоматия не хоче того брати в рахубу, бо то нїби було против Кореї, а не проти Японії.

В послїдних часах була часто бесїда про місто Чінампо. Японцї замість в Чімульпо висаджують тепер своє войско на беріг в Чінампо. Єсть то портове місто давної корейскої столицї Пєнян. Ріка Тадонґ творить тут на полуднево західнім кінци провінциї Пєнян разом з морским заливом великий і догідний порт, отворений від 1897 р. для міжнародної торговлї. Від сего часу місто дуже значно збільшило ся і стало ся важним осередком торговлї. Вигляд на добрі інтереса з Корейцями звабив сюди вже давно Японців і тепер єсть в Чінампо велика японьска кольонія. Як велике єсть число корейского населеня, годї знати докладно. Одні кажуть, що 15.000, а другі, що 40.000 душ; здає ся однакож, що менше число єсть імовірнїйше. В глубинї краю поза портом і в найбільшім в сих сторонах містї Пєнянї було вже давно японьске войско, бо Японцям залежало богато на тім, щоби дістати в свої руки просторі копальнї вугля в тих сторонах. Антрацит і смольний вуголь знаходить ся в сих сторонах у великій масї, тут суть також великі ломи каміня, а великі ліси дають знаменитий материял деревляний. Американьскі і анґлійскі товариства старали ся тут вже о право заводити копальнї і вирубувати ліси, а ся обставина пояснює вже достаточно, длячого Анґлія і Сполучені Держави північної Америки стоять тепер по сторонї Японії.

(Дальше буде).

Повідомляє ся Р. Т. Всеч. Духовеньство, що Міский музей у Львові купує і дає найвисші цїни за старі ризи церковні, капи, дальматики, як також всяку церковну утвар.

Дирекция промислового музея.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 жовтня 1903 після середно-европ. часу.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мукача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова. Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·40	„ Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова
	6·40	„ Лявочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·05	„ Сокаля, Рави рускої
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	10·42	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина
	10·55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·—	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Заліщик
	11·05	„ Стрия
	11·11	„ Жовкви (лиш що неділї)

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	7·35	„ Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лявочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	9·55	„ Стрия
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Заліщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
		Ніч
	10·—	З Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Заліщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі книжі, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом И. Недолада. (Телефона число 527).